

עפ"ת (חיפה) 49424-07-24 - סופיאן הייב נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 49424-07-24 הייב נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 11211207102

דו"ח תעבורה 11211207102

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המערכת סופיאן הייב

נגד

מדינת ישראל המשיבה

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בימ"ש לתעבורה בעכו מיום 16.7.24, שניתנה על ידי כב' השופטת ג'נווה נחאס עראף, בתיק המ"ש 11219-01-24.
2. כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע לתקופה העולה על שנה, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.
3. לפי כתב האישום ביום 20.12.23 סמוך לשעה 19:05, נהג המערער ברכב כשרישיון הרכב פקע עוד ביום 1.11.21.
4. בו במקום, בעת רישום הדו"ח, זומן המערער למשפט ליום 19.2.24 שעה 08:30. המערער לא התייצב לדין ונשפט בהעדרו.
5. כב' ביהמ"ש קמא גזר לו קנס בסך 1,500 ₪, פסילה של חודש ימים, ופסילה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים.
6. המערער טוען כי שמו של השופט לא מצויין בהזמנה לדין שקיבל מהשוטר, הוא הגיע לביהמ"ש במועד שנקבע, הופנה לקומה העליונה לביהמ"ש, שם בירר עם התובעים אשר אמרו לו שאין להם את התיק שלו אצלם. מבירור שערך עם עו"ד שפגש במקרה במקום, נמסר לו כי לפעמים מתעכבים בפתיחת התיק, אולם בטח ישלחו לו הזמנה חדשה, ולכן הוא עזב את המקום.

7. המשיבה מצדדת בהחלטת כב' בית המשפט קמא ועתרה לדחיית הערעור.

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור, בהחלטת כב' ביהמ"ש קמא ושמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

9. המערער לא חולק על כך שהוזמן כדין למשפט. לטענתו, הוא הגיע לביהמ"ש אך במקום לברר בפני גורם פורמלי בפני מי מתנהל המשפט, עזב את המקום, תוך שטען כי קודם לכך שוחח עם תובעים ועם עורך דין שפגש במקרה.

10. התנהלות זו שלא אומתה בבדל ראייה, איננה סבירה בעיני בית המשפט. היא אינה עולה בקנה אחד עם ההתנהלות המצופה מבעל דין סביר המוזמן למשפט. מצופה היה ממנו, שייגש למזכירות, ויברר היכן מתקיים משפטו, בטרם הוא נוטל דרור לעצמו ועוזב את בית המשפט, ואם עשה כן, אין לו אלא להלין על עצמו.

11. בנוסף, מדובר בעבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע במועד הנהיגה (ללא "טסט"), בתקופה העולה על שנתיים. כאשר עימת השוטר רושם הדוח, את המערער עם הנתון הזה, אמר המערער לשוטר, לפי התגובה שנרשמה מפיו: **"אני אבדוק עם המעסיק שלי. אמרו בגלל המלחמה לא עושים"**. מכאן שלא קיים חשש לעיוות דין, שעה שהמערער היה מודע לכך, על אף שרכיב המודעות אינו נדרש לצורך השתכללותה של העבירה. ועוד יצוין, כי לא הוצגה ראייה שרשיון הרכב באותה עת היה בתוקף.

12. בנסיבות האלה, לא מצאתי כי נפלה כל שגיאה מלפני כב' ביהמ"ש קמא, ועל כן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.